

Ministerstvo průmyslu a obchodu*prostřednictvím***Dopravního a energetického stavebního úřadu,****odbor energetických staveb**

Na Františku 32

110 15 Praha 1

*Datovou schránkou ID: 7mnrnuu*Ke sp. zn.: **SZ DESU/211/001874/25**Č.J.: **DESU/211/011365/25**

V Praze dne 22. 5. 2025

Účastník: Městská část Praha 5

IČO: 00063631

se sídlem náměstí 14. října 1381/4, 150 22 Praha 5, Smíchov

Zastoupen: JUDr. Martinem Šenkýřem, advokátem vykonávajícím advokacii jako společník společnosti ŠENKÝŘ PÁNIK, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Na Viničních horách 1834/24, 160 00 Praha 6, ev. č. ČAK: 10904

Odvolání proti rozhodnutí Dopravního a energetického stavebního úřadu o povolení záměru**č.j. DESU/211/011365/25 ze dne 6. 5. 2025***Příloha:*

- *Plná moc pro právního zástupce účastníka řízení.*

I.

Úvod

Městské části Praha 5, IČO: 00063631, se sídlem náměstí 14. října 1381/4, 150 22 Praha 5, Smíchov (dále jen „**Odvolatel**“) jakožto účastníku řízení bylo dne 7. 5. 2025 doručeno rozhodnutí Dopravního a energetického stavebního úřadu, odbor energetických staveb (dále jen „**DESÚ**“) č.j. DESU/211/011365/25 ze dne 6. 5. 2025 (dále jen „**Rozhodnutí**“), kterým byl povolen záměr nazvaný: „Výstavba energovodu SeeDis Smíchov, Praha 5“ na pozemcích parc. č. 1069, 1074 v k. ú. Malá Strana; 565/3, 566/1, 566/5, 566/6, 567/3, 572/1, 572/4, 573/1, 573/11, 573/14, 573/16, 574/8, 1736 v k. ú. Hlubočepy; 17/1, 23, 29, 30, 32, 91, 129, 147, 148, 173, 174, 182, 192, 204, 206/1, 209, 225/1, 335, 383, 400, 416, 476, 559/1, 560/1, 4974/1, 4975, 4976, 4977, 4978, 4979, 4980, 4981, 4982, 4983/1, 4984/1, 4985, 4987, 4988, 4990/1, 4994/3, 5043/1, 5043/4, 5043/6, 5043/8, 5043/9, 5043/14, 5052 v k. ú. Smíchov (dále jen „**Záměr**“).

Vzhledem k tomu, že Odvolatel považuje Rozhodnutí za nesprávné, nezákonné a částečně nepřezkoumatelné, podává tímto proti němu v zákonné lhůtě toto **odvolání**, které podrobně odůvodňuje níže.

II.

Důvody pro podání odvolání

Odvolatel předně uvádí, že toto odvolání směřuje zejména proti nezákonnému postupu ohledně vypořádání (tj. odmítnutí) námítky Odvolatele podané v rámci správního řízení, kdy Odvolatel požadoval, aby ponton s tepelnými čerpadly, který má být jako zásadní součást technologie celého Záměru umístěn na hladině Vltavy, **byl ze strany DESÚ v rámci správního řízení o povolení řádně posuzován jakožto stavba**, a tedy aby byl celý Záměr komplexně posouzen a projednán v rozsahu všech svých částí společně (tj. zejména ponton, rozvody a připojení).

Odvolatel proto namítá, že DESÚ v rámci napadeného Rozhodnutí umístění pontonu s tepelnými čerpadly jakožto stavbu neposuzoval, čímž založil nesprávnost a nezákonnost Rozhodnutí.

Odvolatel v této souvislosti uvádí, že teplovodné rozvody a připojovací prvky, které jsou předmětem vydaného Rozhodnutí, nemohou samy o sobě nijak fungovat a teplovodní energii dodávat. Celý navrhovaný systém je založen na funkci teplovodního zdroje, kterým má být právě ponton s tepelnými čerpadly umístěný na hladině Vltavy.

Odvolatel nemůže souhlasit s tvrzením, že takový ponton je plavidlem dle zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě. Ponton totiž k jakékoliv plavbě v rámci realizace Záměru nemá sloužit, neboť nejde o plavidlo, ale o de facto stacionární technologické zařízení sloužící toliko k výrobě tepelné energie, umístěné však na plovoucím pontonu na řece.

Odvolatel je proto přesvědčen, že tento ponton není plovoucím objektem, který nesouvisí se zemí, jak se snaží projekt předstírat, ale je ve skutečnosti **pevně spojen s nábřežím**, a to jednak kotvením, tak dále propojením do rozvodné teplovodní a chladicí sítě. Na výše uvedeném nemůže nic měnit skutečnost, že připojení musí být kloubové, a to z důvodu měnící se výšky hladiny řeky. Dokonce i při povodni má ponton zůstat na místě a má stoupat spolu s hladinou. Ponton tedy zcela zjevně musí po celou dobu, kdy má sloužit jako zdroj teplovodní energie, zůstat připojen na určeném místě, a tedy nemůže odplovat, neboť tisícům uživatelů nelze odebrat zdroj vytápění.

Podle názoru Odvolatele tedy měl být Záměr posouzen mimo jiné také z hlediska jeho smyslu a účelu, kterým je právě stálé umístění za účelem zajištění dodávek tepla, nikoliv plavba po řece nebo jeho dočasné či jinak proměnlivé umístění.

Ponton je zcela jednoznačně pevně spojen se zemí, přičemž pro toto pevné spojení přitom není rozdíl v tom, jestli jde o vertikální spojení do země nebo horizontální spojení do nábřežní zdi. Odvolatel je proto přesvědčen, že ponton je jednoznačně stavebním dílem, které vzniká montážní činností za účelem užívání na určitém místě, a tedy musí být jakožto výrobek plnící funkci stavby ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., Stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů **považován za stavbu**.

Odvolatel je proto toho názoru, že ponton a jeho umístění měl být v souladu se zákonem **projednáván a povolován jako „vyhrazená stavba“**, včetně požadavku na závazná stanoviska všech dotčených orgánů. Odvolatel proto požaduje také přezkum všech stanovisek dotčených orgánů, a to z toho hlediska, zda plně reflektují navrhovanou existenci pontonu a související dopady jeho existence a provozu na okolí.

Odvolatel v této souvislosti zejména poukazuje na nesprávnost závazného stanoviska orgánu památkové péče (OPP MHMP). Odvolatel zdůrazňuje, že ponton představuje obrovskou hmotu (o velikosti 71 x 10,5 x 4,5 m!), jen zčásti zanořenou, při průměrném průtoku řeky vystupující 1,8 m nad úroveň náplavky, a to bez započtení vybavení paluby). Tato hmota má být přitom umístěna v

nejcennějším prostoru města, a to ve veřejném prostoru řeky v rámci Pražské památkové rezervace (dále jen „PPR“), která je dokonce součástí kulturního dědictví UNESCO. Ponton by měl kromě toho přímo přiléhat ke smíchovské náplavce, která byla v nedávné době revitalizována i s přilehlými kobkami a stala se oblíbeným rekreačním a kulturním místem Pražanů.

Orgán památkové péče v dosavadním průběhu řízení přitom **ponton vůbec nehodnotil a zabýval se pouze detaily připojení a rozvodů**, jako doplněním dlažby nebo natřením pacholat barvou staroměstská zeleň.

Odvolatel přitom poukazuje na paradoxní skutečnost, že ponton umístěný v řece leží na území státu, nikoliv hlavního města Prahy, a tedy orgán památkové péče hl. m. Prahy (OPP MHMP) jej již z tohoto důvodu vůbec neposuzoval. Odvolatel tak poukazuje na určitou systémovou nedostatečnost u tohoto nestandardního případu.

Odvolatel však přesto zdůrazňuje nezbytnost respektovat závazek hlavního města Prahy o zachování a péči o městskou památkovou rezervaci jako celek.

Dne 12. prosince 2019 přijalo Zastupitelstvo hlavního města Prahy jednohlasně tisk Z-7619: Management plán ochrany světového kulturního dědictví Historického centra Prahy - část 001. (Pozn. Část 001 je centrum Prahy, část 002 je pak Průhonický park.). Tento materiál podrobně popisuje hodnoty PPR, uvádí prostor řeky jako jeden z nejcennějších veřejných prostorů města a také vysvětluje, že ochrana kulturního dědictví nespočívá jen ve vlastní ochraně hmotných statků (OUV, Outstanding universal value) ale i v ochraně statků nehmotných (QOL, Quality of life) určitého místa. Prostoru řeky se konkrétně věnuje část opatření v kapitole B632, podle které např.: „*Vizuální hodnotou a požadavkem je maximální uchování viditelného styku břehů s hladinou řeky. Pro tyto pohledové hodnoty průběhu toku by se neměla objevovat další stabilní kotviště pro lodní dopravu, neboť řeka ve svém průběhu částí 001 a její dynamika jsou vysokou hodnotou panorámatu části 001.*“ Odvolatel se přitom domnívá, že právě **trvalé umístění objemného pontonu je v přímém rozporu s těmito požadavky**.

Z výše uvedeného důvodu Odvolatel požaduje, aby byl celý Záměr posouzen v procesu HIA, a to v jeho komplexnosti, tedy samozřejmě **včetně navrženého pontonu na hladině Vltavy**, neboť Záměr jako celek může významně ovlivnit chráněné území PPR, zapsané výnosem č. 16COM XA v rámci UNESCO (Historické centrum Prahy), když se nachází v území největší městské památkové rezervace v České republice a jedné z největších na světě.

Odvolatel má dále za to, že neposouzením pontonu jako stavby v rámci předmětného řízení o povolení Záměru byl ze strany DESÚ chybně vyhodnocen i vliv celé stavby (tedy vč. pontonu) na životní prostředí, neboť zejména právě ponton a jeho technologie musí být předmětem posouzení ze strany orgánů životního prostředí, což se v daném případě vůbec nestalo. V tomto případě tedy nebyly vůbec posuzovány dopady navrhované technologie výroby tepla v použitých tepelných čerpadlech, jako jsou zejména hluk a vibrace. Hluk by měl být přitom dle názoru Odvolatele posuzován ve veřejném prostoru přilehlé náplavky (nikoliv před vzdálenými okny domů na Hořejším nábřeží, oddělenými parkem). Kromě toho navrženou technologií tepelných čerpadel zcela nepochybně **dochází k přeměně používané vody z řeky na teplo** a odpadní voda z tepelných čerpadel je nejspíš následně odváděna zpět do řeky, aniž by byl jakkoli ověřen dopad takového způsobu nakládání s vodami na životní prostředí. Jakékoliv posouzení pak v dokumentaci předmětného Záměru zcela absentuje, a proto je třeba požadovat také posouzení i příslušných závazných stanovisek orgánů na úseku ochrany přírody a krajiny.

Z důvodu hlukové zátěže a celkových dopadů celého Záměru na životní prostředí Odvolatel požaduje posoudit projekt procesem EIA, neboť má za to, že případnou realizaci Záměru by došlo k významnému zásahu do životního prostředí v oblasti Smíchova. Cílem tohoto požadavku je popsat a komplexně vyhodnotit předpokládané vlivy tohoto připravovaného záměru na životní prostředí a veřejné zdraví ve všech rozhodujících souvislostech.

Závěrem Odvolatel uvádí, že navržený Záměr a zejména pak ponton jako zdroj energie, představuje zcela nový typologický druh objektu umístěného ve veřejném prostoru, na jehož posouzení dosud **neexistuje jednoznačná legislativa**.

Odvolatel se proto domnívá, že v tomto případě se jedná o nestandardní objekt, jehož posuzování by mělo probíhat řádně a s nejvyšší opatrností, kdy musí být jednoznačně odmítnuto zjednodušující tvrzení, že plavidlo nepodléhá projednání. Naopak, projednání takového v mnoha ohledech novátorského záměru a nestandardního objektu musí být věnována maximální pozornost a péče, a to i proto, že v tomto případě velmi pravděpodobně vzniká jistý precedens pro obdobné záměry do budoucna.

V této souvislosti Odvolatel uvádí, že DESÚ se s námitkami Odvolatele vznesenými vůči Záměru a zejména vůči pontonu vypořádal tak, že ponton není předmětem posouzení a Odvolatel vyjádřil se Záměrem ve zbývajícím rozsahu svůj souhlas.

K tomu Odvolatel uvádí, že právě z důvodu, že předmětem souhlasného vyjádření **bylo pouze vedení potrubí**, nikoliv umístění další podstatné součásti zařízení – pontonu, neměl Odvolatel relevantní možnost s jeho umístěním vyjádřit nesouhlas. Jak však bylo podrobně rozebráno výše, měl být ponton také předmětem posouzení ze strany DESÚ jakožto stavba, a tedy Odvolatel měl právo vůči němu vznést své námitky. Odvolatel je proto přesvědčen, že vyřízení námitek Odvolatele ze strany DESÚ bylo nezákonné.

Pro úplnost Odvolatel uvádí, že Záměr nezískal ani souhlas Výboru územního rozvoje MČ Praha 5, na jehož jednání měl žadatel představit právě ponton, ale kde byla ze Záměru opět prezentována pouze jeho část (potrubí), a proto usnesení nebylo schváleno. Ze strany Odvolatele dále byla proti Záměru formulována řada námitek, které byly následně Odvolatelem podávány také v rámci řízení o povolení Záměru před DESÚ.

Podle názoru Odvolatele proto DESÚ při vydání napadeného Rozhodnutí postupoval nesprávně a v rozporu s aplikovatelnými právními předpisy, když odmítl námitky Odvolatele a neposuzoval Záměr komplexně a se zhodnocením všech jeho dopadů na okolí.

III.

Shrnutí a návrh rozhodnutí odvolacího orgánu

Odvolatel je z výše uvedených důvodů přesvědčen, že Rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem a je věcně nesprávné, přičemž z důvodů chybějících závazných stanovisek k posouzení Záměru je Rozhodnutí dílem také nepřezkoumatelné.

Na základě všech výše uvedených skutečností Odvolatel navrhuje, aby Ministerstvo průmyslu a obchodu jako odvolací správní orgán **doplnilo podklady pro vydání rozhodnutí**, a to zejména chybějící závazná stanoviska dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí a na úseku památkové péče, a dále aby Záměr posoudil v celé jeho komplexnosti, tedy tak, že bude také ponton považovat za stavbu ve smyslu stavebního zákona, a poté aby Rozhodnutí změnilo tak, že **žádost o povolení Záměru zamítne**.

za **Městská část Praha 5**
JUDr. Martin Šenkýř, advokát